

Druidestjernen

I århundreder, inden kompasset blev opfundet, har mennesker brugt Nordstjernen som ledestjerne, når de skulle navigere til lands og til vands.

Druidestjernen er med sine syv stråler en ledestjerne for Den Danske Druides Ordens forskellige aktiviteter, som har til formål at udvikle og udvise tolerance og næstekærlighed samt bibringe mennesker en etisk og forstandig horisont. I en druideloge vil du træffe mænd fra flere samfundslag og med mange forskellige erhverv, og gennem det mandlige fællesskab opnås en indsigt og viden om fortrolighed, venskab og broderskab. Egenskaber, som alle mennesker sætter pris på.

Druides Ordens symbolik bygger på spændende myter og sagn fra de keltiske folkestammers kultur for mere end 2000 år siden. Den moderne druidisme har sit ophav i 1700-tallets England, hvor vore keltiske forbilleder og druidernes visdom blev tilpasset den moderne tid. Druides Ordens målsætning er at virke forbrødrenes åndelige, kulturelle og personlige udvikling. Vi bestræber os på at respektere andres meninger og personligheder, og har ingen forbehold med hensyn til nationalitet, race og erhverv ligesom vi ikke tager stilling til politiske og religiøse spørgsmål.

For tids Druideorden blev grundlagt i London i 1781 af den engelske gentleman Henry Hurle. På London-pubben "The Kings Arms" i Poland Street stiftede han en selskabelig forening, hvor man kunne samles i fred for datidens evindelige politiske og religiøse stridigheder. Selskabet blev hurtigt omdannet til en egentlig broderorden med de gamle druider som forbillede.

Ideen om at danne en druidisk broderorden blev imidlertid fostret allerede i begyndelsen af 1700-tallet af den engelske fritænker og samfundskritiker John Toland. Han var af den opfattelse, at alle religiøse grupperinger skulle kunne samles under en druidisk paraply, og han fremlagde sine synspunkter og forslag til stiftelse af en druidisk broderorden i 1717. I øvrigt på samme tidspunkt som den nuværende Frimurerbevægelse blev grundlagt.

Imidlertid døde John Toland fem år senere uden at opleve sine tanker og forslag realiseret. Men flere af hans ideer, bl.a. begrebet "religiøs tolerance" lever videre i vor moderne tids Druideorden. En druidebror udviser tolerance overfor alle religiøse retninger og politiske tilhørsforhold og blander sig ikke heri. Derimod tager han afstand fra indoktrinering og magtmisbrug, hvorfor

**Druideordenen
- mødestedet
for venskab
og glæde**

agitation for bestemte politiske eller religiøse tilhørsforhold ikke hører hjemme i logen.

Når disse to kontroversielle emner, som gennem tiderne har været årsag til historiens største katastrofer, nedtones - så kan man i stedet koncentrere sig om tilværelsens mere væsentlige ting: brodersind, venskab og velgørenhed

Druideordenens overordnede formål er at stræbe efter fred og harmoni mellem mennesker og at fremme broderskabets ånd mellem brødrene. Vi prøver at arbejde med os selv for at blive bedre mennesker -- og medmennesker for derigennem at nå frem til vores fælles mål: *Enhed, Fred og Harmoni* blandt mennesker.

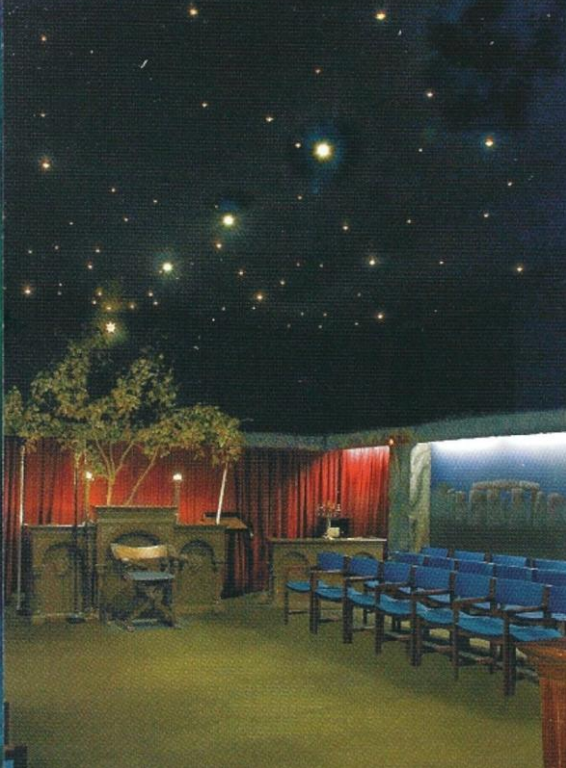
Ildtidens druider måtte holde deres møder om natten dybt inde i skoven og i stærkt bevogtede egelunde for at beskytte sig mod deres fjender som f.eks. romerne. Derfor kalder vi vort logelokale for "Lunden". Lunden er stadig et værn mod "fjenden", som i dag ikke er romerne men den "ydre verdens" stress og jag.

Et logemøde i Lunden er en helt unik oplevelse. Lunden er afsondret fra det vi kalder den "ydre verden"! Her kan alle brødre slappe af fra hverdagens besværligheder og hengive sig til meditation, musik og samtidig opleve vore ritualers visdomsord. Opholdet i Lunden er en lise for sjælen, og man opnår fornyet styrke til at bevæge sig ud i den ydre verden igen.

At træde ind i Lunden er som at træde ind i en anden verden. Hverdagens problemer bliver med et uendelig små, og man kan for en stund vende blikket indad og fordybe sig. Det ukendte bliver langsomt kendt og førhen uforståelige symboler får efterhånden mening og bliver til værdifuld viden, som kan bruges i hverdagens fortravlede liv.

Når en bror er blevet fortrolig med sin grads ritualer og symboler, er han moden til at blive indviet i ordenens næste grad. En ophøjelse til en ny grad

Druidernes Lund
- en oase med
ritualer, musik
og visdomsord

er altid en stor og festlig begivenhed såvel for den enkelte logebror som for logens øvrige brødre. Det er stunder, som gør indtryk og bliver husket. Ved sin optagelse i Den Danske Druideorden får den nye bror en oplevelse, som han vil huske resten af livet.

Den Danske Druideorden arbejder i syv grader. Når en bror har opnået Ordenens tredje grad, får han på normal demokratisk vis indflydelse på alle forhold, som vedrører hans egen loge. Når han har opnået den sjette grad, får han derudover indflydelse på alle forhold, som vedrører Den Danske Druideorden som helhed. Den syvende grad er en hædersgrad, som tildeles brødre, der har ydet en særlig indsats for Ordenen.

et højtidelige rituelle møde i Lunden efterfølges af logeaftenens anden del, som vi kalder „Efterlogen“. Her serveres et brodermåltid til en fornuftig pris. Specielt i forbindelse med de særdeles festlige begivenheder som optagelser og gradgivninger er Efterlogen forbundet med mange traditioner og kan minde om en families store mærkedage. Der holdes taler, udbringes skål, synges og lykønskes.

Ved disse festlige lejligheder mødes vi altid i "kjole og hvidt". Brødre i første og anden grad må dog gerne møde i smoking. Ved de øvrige logemøder, som foregår hver anden uge i perioden september til maj, benytter vi mørkt jakkesæt eller smoking. Ensartetheden i påklædningen er med til at understrege, at i logen er alle brødre lige uanset beskæftigelse, social status, religiøs eller politisk overbevisning.

Efterlogen på en almindelig logeaften er også fuld af oplevelser. Her er ordet frit, og alle kan rejse sig og fortælle, hvad de har på hjerte. Mange brødre er med tiden blevet habile talere, fordi de frit har kunnet træne deres talegaver i Efterlogen med forstående brødre som tilhørere.

**Efterlogen
- en munter
og hyggelig
fortsættelse
af det rituelle
møde**

I Efterlogen arrangeres med jævne mellemrum forskellige kulturelle indslag i form af eksterne foredragsholdere, musikere eller anden form for underholdning. Men en Efterloge kan også være en aften, hvor man blot slapper af i sine brødres selskab. Det sker ofte at en loge får besøg fra andre loger. Ikke bare fra Danmark men også fra vore nabolande. Besøg i andre loger er en vigtig del af ordenslivet. En bror, der besøger en anden loge, bliver altid godt modtaget, og der knyttes venskabsbånd med brødre både indenfor og udenfor landets grænser.

I Den Danske Druideorden glemmer vi ikke vore ægtefæller/samlevende. De bliver ofte inviteret med til de kulturelle arrangementer. Om sommeren afholdes der ikke rituelle møder men arrangeres i stedet udflugter, rejser og fester, hvor damerne naturligvis deltager. Efterhånden som brødre og ledsagere lærer hinanden at kende, bliver logen en helt uundværlig del af deres sociale netværk. Skulle vore ledsagere fatte interesse for logearbejdet, har de mulighed for at blive optaget i Birgitta-ordenens loger i Danmark.

uideordenens budskab kan henføres til spændende myter og sagn om kelterne. De tilhørte en indoeuropæisk folkestamme, der 2000 år f. Kr. indvandrede fra Asien og bredte sig over store dele af Europa. De havde en høj kultur, som kunne måle sig med grækernes og romernes. Kelterne blev af romerne også kaldet for gallerne, og ifølge Cæsar var druiderne ikke bare keltiske præster, men også læger, filosoffer, poeter og trubadurer.

Druiderne studerede indgående naturen og universet og forsøgte at forstå sammenhængen i skaberværket. Ordet "Druid" har sandsynligvis i starten betydet "Den øverste lærde" eller "Den højvise", men også andre fortolkninger forekommer.

Kelterne nedskrev aldrig noget om deres lærdom, men opbyggede hele deres kultur på mundtlig tradition. Det blev i stedet romerne, der beskrev kelterne og derved har givet os den viden, som vi har i dag - set fra deres synsvinkel. Fra forhistorisk litteratur, nedskrevet af kristne munke omkring 400-tallet e. Kr., kender vi de myter og sagn, som har deres baggrund i den keltiske historie.

I Europa har vi i århundreder kunnet høre de utrolige fortællinger om kong

Keltisk mystik og druiders visdom i moderne fortolkning

Arthur, ridderne omkring det runde bord og druiden Merlin - om ridderlighed og æresbegreber. Legenderne lever videre og pirrer fantasien. Gennem Druideordenen er de blevet tilpasset et praktisk og moderne regelsæt for broderskab og humanisme.

Navnene på vor tids loger associerer sig til datidens tankegang med navne som: Gral, Artus, Parcifal, Merlin, Excalibur mv.

I den keltiske kultur spillede musik en vigtig rolle. Det keltiske tonesprog findes indvævet i den folkemusik, som vi i dag hører i Irland og Bretagne i Frankrig. Derfor er musik - og ikke kun den keltiske - en vigtig del af ethvert logemøde. Såvel i Lunden som i Efterlogen er musikken med til at skabe den rigtige stemning.

et kan synes som lidt af et paradoks, at det, som for en logebror er den naturligste ting i verden, ofte er en torn i øjet på udenforstående - nemlig tavshedsløftet og vore hemmeligheder. Disse kritikere er ofte ikke opmærksomme på det omgivende samfund, hvor tavshedspligt i en lang række offentlige og private embeder er en forudsætning for, at et moderne samfund overhovedet kan fungere. Hvis læger og advokater, for bare at nævne nogle få, frit kunne fortælle om deres patienter/klienter, ville det få uoverskuelige konsekvenser.

I en broderorden er tavshedsløftet og hemmelighederne en nedarvet og helt nødvendig tradition.

Renaissancen og oplysningstidens Europa var præget af religiøs og politisk undertrykkelse. Forskere, samfundskritikere og andre tænsomme mennesker havde et udtalt behov for at mødes med ligesindede, som de kunne stole på, og dermed få mulighed for at diskutere i fredelige og sikre omgivelser. Mange af naturvidenskabens grundlæggere var medlemmer i hemmelige loger og broderordener, fordi de her frit kunne diskutere og udveksle synspunkter.

**Hemmeligheder
og tavshedsløfte
- en nedarvet
og nødvendig
tradition**

Tiderne har heldigvis ændret sig, efter at vi har fået ytringsfrihed i vores del af verden. Hvad der derimod ikke har ændret sig, er ethvert menneskets behov for at mødes med ligesindede under trygge forhold, hvor man ikke behøver at tænke så meget over, hvad man siger. Derfor aflægger alle brødre et tavshedsløfte ved deres optagelse i Ordenen. Hemmeligholdelsen af selve logemødet og dets ritualer lærer efterhånden brødrene at betragte fortrolighed som en helt naturlig ting.

En læge eller advokat, som bryder sit tavshedsløfte, vil sandsynligvis blive mødt med krav om en straffesag. For en logebror er tavshedspligten en æressag. Det er lige så naturligt for ham at "holde kortene tæt ind til kroppen", som det er for landsholdets træner ikke at afsløre sin taktik inden en vigtig kamp.

En broderorden uden hemmeligheder og tavshedspligt ville være som et fodboldhold uden bold.

fter stiftelsen af „The Ancient Order of Druidism“ (AOD) på Londonpubben i 1781 tog udviklingen fart. Idegrundlaget fængede blandt det bedre borgerskab og antallet af loger i England voksede støt - også ud over Englands grænser. Den første druideloge i USA blev således stiftet i 1821.

I 1833 delte AOD sig i to grene. Et stort antal brødre var af den opfattelse, at AOD var blevet for elitær. De mente, at Ordenen i langt højere grad, end tilfældet var, burde beskæftige sig med de store sociale problemer, som herskede på den tid. Disse brødre stiftede derfor „The United Ancient Order of Druidism“ (Den Forenede Gamle Druideorden), hvis motto blev "United to assist"! Den Danske Druideorden tilhører denne gren som forkortes F.G.D.O.

Udbredelsen og oprettelsen af nye loger skete nu i hurtigt tempo, fordi F.G.D.O. på dette tidlige tidspunkt påtog sig en del af de sociale forpligtelser, som samfundet i dag har overtaget. I 1948 var ikke mindre end 250.000 personer tilknyttet Ordenen alene i England.

**En druidisk rejse
gennem verden**

Druideordenen under F.G.D.O. findes i dag i England, USA, New Zealand, Australien, Tyskland, Schweiz, Norge, Sverige, Finland, Island og Danmark. Disse lande er tilsluttet "International Grand Lodge of Druidism" (I.G.L.D.), som blev stiftet i München i 1908 og fungerer som en slags paraplyorganisation uden bestemmende indflydelse på de nationale ordener. Hvert 4. år afholdes en verdenskongres, hvor den nye verdenspræsident vælges.

I.G.L.D. giver brødrene en helt unik mulighed for at træffe nye mennesker og knytte venskaber på tværs af landegrænser. Alle brødre, uanset grad, kan deltage i logemøder i de tilknyttede lande og vil altid blive modtaget med åbne arme og broderlig varme.

Den Danske Druideordenen lægger vi stadig stor vægt på velgørenhed. Behovet er naturligvis ikke det samme som i 300-tallet, men det er stadig en naturlig del af det at være Druidebror. Ved hvert logemøde samles der på frivillig basis ind til sociale og kulturelle formål. Det er helt frit om eller hvad man yder, det er der ingen der blander sig i. En Druidebror vil helst være anonym, når det gælder velgørenhed.

Den Danske Druideorden ønsker tilgang af mænd, der er fyldt 25 år, og som har lyst og vilje til at gå ind i et godt og loyalt broderskab med os er indstillet på at ville arbejde for vore idealer. I Druideordenen tager vi ikke kun hensyn til hinanden - men også til vore medmennesker!

Hvis dette hæftes oplysninger har pirret din nysgerrighed eller vakt din interesse - så henvend dig til en af adresserne på bagsiden - det kunne jo være, vi havde brug for hinanden!

Velgørenhed
en naturlig del
af det druidebror

Den Danske Druideorden F.G.D.O.

Sekretariatet

www.druideorden.dk

mail: druideorden@live.dk

Dette hæfte er udleveret af: